

נסורת הש"ס

(א) תוספתא פ"ג (ב) תוספתא (ג) פ"ג (ד) פ"ג

הנהגות הב"ח

(ה) תוס' ד"ה א"ר וכו' דל' להחזיר תנן אבל לשה"ס:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה תעילם וכו' משום קרייתא בגמ' דתנן וזו תוספתא מנעל דף ט' ע"ג ד"ה דילמא:

רבינו חננאל

ושקילין וטרין ותרין... כירה שהסיקה בגפת או בעצים אסור להחזיר, אבל לשהות משוהין בה אפי' שמינה גרופה ולא קטומה בין המשוהין בין המחוזרין כמנ"ה, ואע"ג דגרופה אסורין טוב את שבע ב' בירות המתאימות אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה גרופה ולא קטומה כמ"ה, ל"ה מאיר א"ר אל"ב דברת הלל משהוין ע"ג גרופה וקטומה חמין אבל לא תבשיל, ולב"ש לא כלום, ל"ה יהודה וספ"א דר"ש משהוין חמין אבל לא תבשיל ובית חמין ותבשיל, ב"ש אומרים נוטלין חמין אבל לא (בתבשיל) מחזירין, וכו' (אומרים) נוטלין ואף מחזירין, בשלמא אי אכרזת מחזירין לשהות ע"ג גרופה וקטומה, מנ"ה ר' יהודה היה, אלא אי אמרת להחזיר חמין, אבל לשהות שא"י חמין חמין ובהאי חמין חמין ותבשיל אף על פי שאינה גרופה ולא קטומה, בני מתניין א"ר מאיר קשיא לבי' כהראי המתניין דקמי' כשיא חמין אבל לא תבשיל, וכו' מאיר קמי' לבי'ש ולא כלום, ולב"ה כהר"ה דר' מאיר קמי' לבי' משהוין חמין אבל לא תבשיל, ומתניין קמי' לבי' חמין ותבשיל, וכו' וכו' וכו' מאיר קמי' לבי' חמין א"ר מאיר קשיא לבי' יהודה קשיא גרופה וקטומה דכי קמי' משהוין, לבי' חמין לבי' חמין ותבשיל, בגרופה וקטומה קמי' ומתניין אפי' שאינה גרופה וקטומה, השנין לעולם אימא לך להחזיר חמין ותנא דידן סבר לה כרבי יהודה כהראי ופליגי עליה בחדא, ומשטה היא, ועמדה דמתניין להחזיר חמין עשויי שי מי שאמר כיון דלא איפסיטא כהראי להחזיר, אשניי לא בסנין (וסקומין) מתניין לשהות, ויש מי שאסור הלכה להחזיר חמין וקטומה ליה חמין, דא"ר יוחנן כירה חמין וקטומה בגפת ובעצים משוהין עליה חמין שלא הוחמו כל צורכן ותבשיל שלא בישל כל צורכו, עק' לא יחזיר וקטומה חמין להחזיר חמין כ"ה, ועוד דמאיר רבא חזיייהו נגהי, ואמרין סברי חזיייהו נגהי, ר' יוחנן מאי אתא דלשמעון, ואמר דייקא דמתניין קר"ל, ע"כ דרבי יוחנן סבר דייקא דמתניין איה הוה חמין, ואשניי וכו' חמין חמין אלא כגון כמא שכל ברזל התקדיה ויבט עליה והיא חמין, או באכסין (אן) כיוצא בה, אבל הטענה ע"ג נחלים דברי הכל אסור דק"ל הטענה דברך המוסיק אסור ואפילו כבעד יום, איבעיא להו מהו לסמוך לה, תוכה גבה אסור אבל לסמוך שוי, ר' ירמיה אלא לא שניא, ופשטא מהא דתניא כירה שהסיקה בגפת ובעצים סומכין ואין קיימין עליה אלא אם כן גרופה וקטומה, עממי הנחלים או שנתן לתוכה נעורת של פסחן דקה ה"ה היא כקטומה.

כירה פרק שלישי שבת

לעולם אימא לך להחזיר תנן, ואילו לשהות אפי' שאינו גרופ שרי: והך חזרה דאמרי לך, לא יחזיר עד שיגרופ דכי גרופ מיהא שרי: לאו דכרי הכל היא, ולבית שמאי לא ככירה לה: לא שנו. שריתא דמתני' אלא על גבה דלא נפיש הבלא כולי האי אכל תוכה אסור:

לעולם אימא לך להחזיר תנן וחזורי מיהא כ"ו, *משום דק"ל כמנ"ה כמו שאפרש בע"ה דחוק לזוקמא מתני' כותיה: **א"כ** *להחזיר תנן היינו דשני בין תוכה יע"ג גבה, פ"י בקוטרוס משום דלי להחזיר תנן (א) א"כ לשהות משהוין אפילו באינה גרופה להכי שני בין תוכה דהוי מתניין ממש ברמזן לעל גבה וקשה לה"ה דלמנ"ה אפילו תוכה משהוין אפי' באינה גרופה דהא תנן (לעל דף יט:): ולא מרדה על גבי נחלים אלא עד שיקרמו פניה הא קרמו פניה שרי אע"ג דמררה בתוכה היא ובלאו הכי אור"י דמחזיר דחק רש"י לפרש כן דאיכא דמיימר שפיר היינו דשני בין תן תוכה לעל גבה מהא דשרי להחזיר בגרופה ובהשאה דוקא לא יחמא ליה לחלק אבל כהחזרה יחמא ליה שפיר לחלק כדמפיקה במאי דמקמי לו סברת ארישא קמי' ארישא קמי' כ"י קשה לר"י (א) היכי בעי למימר אליבא דרב דמתניין להחזיר תנן אס כן אחיא מתניין כמנ"ה ורב דלא כמנ"ה דהא מנ"ה שרי במלמטק ויפה לו דהא דתנן (טס) אין לולין כשר ויבילה אלא כדי שילינו מצעדו יום אחיא כמנ"ה ויבילה אמריין לקמן דמלמטק ויפה לו הוא ורב אסר לקמן דמלמטק ויפה לו וי"ל דנבלא הכי לא סבר לה רב כשום מנא דהא ר"מ ור' יהודה אפרי באינה גרופה אפילו במלמטק ורב לו ורב שרי במלמטק ורב לו אפילו באינה גרופה דנגרופה לא אשכחן שום אמורא דאסר אפילו יפה לו ועוד דרב קמי' אמילתיה דרבי יוחנן דאיירי באינה גרופה וכן רבי יוחנן דשרי לקמן חמין ותבשיל שנישכל כל כרבי באינה גרופה אכל לא יבשל כל כרבי אסור לא אשכחן מנא דסבר הכי:

לז. עין משפט נר מצווה

ב א מ"י פ"ג מה"ל שנת הלכה ר' שמעון לזון סה טוסי' י"ח פ"ג רנ טס"ק ג: ג ב טס ספ"ק א סג"ה: ד ג מ"י טס סלכ' ז טוסי' ט סס ספ"ק א: ה ד מ"י טס הלכה ד:

לענין רש"י

ארישטי"ש, נעורת.

תוס' ישנים

(א) דאמרי פ"ג מוקי מתני' כלהחזיר אכל להשיות אפילו אינה גרופה שרי במלמטק ורב לו ולרבי יוחנן אפי' במלמטק ויפה לו:

מהו לסמוך. באינה גרופה קשיא וזו מתניין להשיות חמין קמי' גבי להחזיר וזו להחזיר חמין וזו להשיות אפי' תוכה גבה כשיי להחזיר והיא כקטומה היכא שאינו מבוטל כמחלל בן דרוסאי:

ת"א שפע כירה שהסיקה כ"ו, ומסקי דשרי לסמוך ומכל מקום ללמוד ממכאן לפסוקי אלא האש דשאני הכא דדופמי כירה מפסיקין בינו ולאש:

שמע

וקטום ורבי יהודה סבר בלשהות נמי גרופה וקטום אין אי לא לא איבעיא להו מהו לסמוך בה תוכה גבה אסור אבל לסמוך בה שפיר דמי או דילמא לא שניא תא שמע שתי כירות המתאימות אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה גרופה וקטומה משוהין על גבי גרופה וקטומה ואף על גב דקא סליק ליה הבלא מאידך דילמא שאני התם דכיון דמודליא שליט בה אורא תא שמע דאמר רב ספרא אמר רב חייא קטמה ונתלבתה סומכין לה ומקיימין עליה ונוטלין מומנה ומחזירין לה שמע מינה לסמוך נמי קטמה אין לא קטמה לא ולמעמיק נוטלין מומנה דקתני קטמה אין לא קטמה לא אלא תנא נוטלין משום מחזירין הכא נמי תנא סומכין משום מקיימין הכי השתא התם נוטלין ומחזירין בחד מקום הוא תנא נוטלין משום מחזירין אלא הכא סומכין בחד מקום הוא ומקיימין בחד מקום הוא הוי עלה ת"ש כ"י כירה שהסיקה בגפת ובעצים סומכין לה ואין מקיימין א"כ גרופה וקטומה יגחלים שעממו או שנתן עליה נעורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה אמר ר' יצחק בר נחמני א"ר אושעיא קטמה והובערה משוהין עליה חמין שהוחמו כל צורכן ותבשיל שבישיל כל צורכו שבוטל